AFGØRELSER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE AFGØRELSE (EU) 2021/135

af 12. november 2020

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 med nærmere betingelser for beregningen af den fælles hensættelsesfonds effektive tilførselssats

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sammenholdt med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ([1]), særlig artikel 213, stk. 2, andet afsnit,

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 212, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (»finansforordningen«) skal hensættelserne til dækning af finansielle forpligtelser, som følger af finansielle instrumenter, budgetgarantier eller finansiel bistand, indsættes i en fælles hensættelsesfond. Ressourcerne i den fælles hensættelsesfond vil blive opdelt i segmenter svarende til hvert af disse bidragende instrumenter. I henhold til artikel 213, stk. 1, i finansforordningen skal hensættelser til budgetgarantier og finansiel bistand til tredjelande i den fælles hensættelsesfond baseres på en effektiv tilførselssats.

(2) Den effektive tilførselssats bør fastsættes på grundlag af de oprindelige tilførselssatser, som bestemmes særskilt for hver budgetgaranti eller finansiel bistand til tredjelande, jf. artikel 211, stk. 2. I henhold til finansforordningens artikel 213, stk. 2, bør den kun anvendes på de ressourcer i den fælles hensættelsesfond, der er afsat til betaling af fordringer på garantier over en etårig periode. Den effektive tilførselssats vil gælde for alle afdelinger i den fælles hensættelsesfond, som kan skabe en eventualforpligtelse for Unionens budget.

(3) Metoden til beregning af den effektive tilførselssats bør baseres på etablerede metoder til måling og styring af kreditrisici som generelt anvendt finanssektoren. Disse metoder bygger i væsentlig grad på en estimering af tabsfordelingen i kreditporteføljen separat og i fællesskab for alle bidragende instrumenter. Metoden fokuserer især på en vurdering af to komponenter i kreditrisikoen — det forventede og uventede tab.

(4) Den effektive tilførselssats bør afspejle fordelene ved at samle budgetgarantier og finansiel bistand til tredjelande med forskellige risikoprofiler og cash flow-mønstre. Metoden til fastsættelse af niveauet for effektive tilførsler i den fælles hensættelsesfond bør derfor baseres på et diversificeringskoncept, som gør det muligt at optimere det tilførselsniveau, der kræves i henhold til de bidragende instrumenters respektive grundlæggende retsakter.

(5) Korrelationen af tab mellem afdelinger inden for den fælles hensættelsesfond er et vigtigt input til fastlæggelsen af den effektive tilførselssats. Der bør derfor fastsættes en robust tilgang til vurdering af korrelationen mellem afdelinger.

([1]) EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.

(6) Den effektive tilførselssats skal være referencen for Kommissionens beregning af bidragene fra budgettet til hensættelserne i henhold til finansforordningens artikel 211, stk. 4, litra a), til genopfyldning af den fælles hensættelsesfond i henhold til finansforordningens artikel 213, stk. 4, litra b), eller til tilbageføring til budgettet af eventuelle overskud af hensættelser i henhold til finansforordningens artikel 213, stk. 4, litra a), for hvert enkelt instrument, der bidrager hertil. Den effektive tilførselssats bør derfor beregnes af den finansielle forvalter af ressourcerne i den fælles hensættelsesfond (»den finansielle forvalter«) i overensstemmelse med den årlige budgetprocedure.

(7) I overensstemmelse med finansforordningens artikel 213, stk. 1, skal den effektive tilførselssats sikre et niveau af beskyttelse mod Unionens finansielle forpligtelser svarende til det niveau, som ville blive opnået med de respektive tilførselssatser, hvis ressourcerne blev anbragt og forvaltet særskilt. Hvis oplysningerne til bestemmelse af den effektive tilførselssats på forsigtig vis ikke er fuldt ud tilgængelige, bør den finansielle forvalter som en beskyttelsesforanstaltning have mulighed for at fastsætte den effektive tilførselssats til 100 % for at sikre overholdelse af den artikel.

(8) I overensstemmelse med finansforordningens artikel 282, stk. 3, litra g), skal den forordnings artikel 213 om fastsættelse af den effektive tilførselssats først finde anvendelse fra datoen for anvendelse af den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020. Denne afgørelse bør derfor anvendes fra samme dato —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Kommissionen giver den finansielle forvalter følgende oplysninger:

a) Prognoser over ind- og udgående pengestrømme for de relevante afdelinger af den fælles hensættelsesfond i den følgende periode.

b) Andre relevante oplysninger, der er nødvendige for at fastslå, om tilførslerne er tilstrækkelige, baseret på metoden til beregning af den effektive tilførselssats.

2. Den finansielle forvalter beregner den effektive tilførselssats gældende i den relevante årlige periode i overensstemmelse med budgetproceduren ved hjælp af de oplysninger, der gives i henhold til stk. 1.

Uanset første afsnit for så vidt angår overensstemmelse med budgetproceduren beregner den finansielle forvalter den effektive tilførselssats for den første årlige periode ved hjælp af tilgængelige og relevante oplysninger så hurtigt som muligt.

3. Den finansielle forvalter beregner den effektive tilførselssats ved at benytte den i bilaget beskrevne metode. Den finansielle forvalter lader beregningen af den effektive tilførselssats ledsage af en vurdering af markedsvilkår og alle andre relevante antagelser som fastsat i metoden og som anvendt ved beregningen.

Artikel 2

1. Den finansielle forvalter kan fastsætte den effektive tilførselssats til 100 % med henblik på at opfylde kravet i finansforordningens artikel 213, stk. 1, for at sikre, at niveauet af beskyttelse mod Unionens finansielle forpligtelser svarer til de respektive tilførselssatser, hvis ressourcerne blev opbevaret og forvaltet separat.

2. Stk. 1 finder kun anvendelse, når oplysningerne om et væsentligt bidragende instrument i den fælles hensættelsesfond, der er vigtig for en forsigtig beregning af den effektive tilførselssats, ikke er fuldt ud tilgængelige.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra datoen for anvendelse af den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. november 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

1. Den effektive tilførselssats for den fælles hensættelsesfond beregnes under hensyntagen til den beløbsmæssige størrelse af forventede og uventede tab for hvert bidragende instrument og diversifikationsprocenten, som står for korrelationen mellem de bidragende instrumenters tab som anført i følgende formel:

$$EPR_t = \frac{\sum_{i=1}^{N} EL_{i,t} + x_t * \sum_{i=1}^{N} UL_{i,t} * DR}{\sum_{i=1}^{N} EL_{i,t} + x_t * \sum_{i=1}^{N} UL_{i,t}}$$

Hvor

EPR_t — den effektive tilførselssats udtrykt i procent af den beløbsmæssige størrelse af ressourcer til betaling af fordringer på garantier for år *t*, hvis tilførslen til bidragende instrumenter blev anbragt og forvaltet særskilt

$EL_{i,t}$ — det forventede tab for afdeling *i*, for år *t*, som fastsættes af de anvisningsberettigede tjenester for den relevante afdeling og modsvarer det beløb, som er nødvendigt for at opfylde de forventede fordringer på garantier i år *t*

$UL_{i,t}$ — det uventede tab for afdeling *i*, for år *t*, som fastsættes af de anvisningsberettigede tjenester for den relevante afdeling og modsvarer volatiliteten (standardafvigelsen) i afdelingens forventede tab

i,j — afdeling $\overline{1, N}$

t — det år $\overline{1, T}$, hvor *T* modsvarer den relevante afdelings samlede levetid

x_t — justeringskoefficienten udtrykt i procent af $UL_{i,t}$ for år *t*, som afspejler den margen, der er nødvendig for at dække den kortfristede volatilitet i skøn over tab og giver yderligere beskyttelse mod utilstrækkelig likviditet

$\rho_{i,j}$ — korrelationsmatricen mellem de enkelte afdelingers tab i de bidragende instrumenters levetid

DR — diversificeringsandelen, som afspejler differencen mellem summen af de uventede tab i hele levetiden for alle de bidragende instrumenter i nævneren og de samlede uventede tab i hele levetiden for alle afdelinger, beregnet således:

$$DR = \frac{\sqrt{\sum_{i=1}^{N} \sum_{j=1}^{N} UL_{i,T} UL_{j,T} \rho_{i,j}}}{\sum_{i=1}^{N} UL_{i,T}}$$

2. Diversificeringsandelen beregnes af den finansielle forvalter for år *t*, baseret på input fra de anvisningsberettigede tjenester og korrelationsmatrixskøn.

3. Korrelationsmatricen mellem afdelingerne identificeres af den finansielle forvalter ved hjælp af historiske data, hvor sådanne findes, referenceværdier for de afdelinger, der benytter offentligt tilgængelige data (f.eks. obligationsindekser/aktieindekser), der modsvarer den geografiske eller sektorielle dækning for de respektive afdelinger. Korrelationsmatricen kan justeres af den finansielle forvalter for at tage hensyn til markedsvilkår og andre relevante faktorer.